

Otsailaren 7an URTEAN ZEHARREKO 5. IGANDEA

Agurra

Gauza guztien egile eta dohain guztien emaile den Jauna izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Denok maite dugu bizitza! Horregatik zaintzen dugu: denok nahi dugu bizi eta zoriontsu bizi.

Gaur egun, ez dira zailtasunak eta arazoak falta. Kristauok, ordea, badugu gure bizitzaren norabidea, "iparra", zaintzen duen norbait: Jesus. Gure bizitzako zailtasunetan, eta nola ez gure kristau bizitzan izango ditugu zailtasunak: patxadak, ausardiak eta oinarri-oinarrian otoitzak baretu eta gozatu ditzakeenak. Hau guztia, gure bizitza osoa, gogoan dugula ospatzen dugu Eukaristia.

Damu-otoitza

Kristok bekatuaren eta heriotzaren gain lortu duen garaipena ospatzen dugu igandean. Aitor dezagun zeruetako Aitaren errukiaren beharrean garela, bekatuak hilik, bizi berrira piztu gaitezen.

—Jesus Jauna, gure **b**akea zarena: erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, guretzat **o**gi egin zinena: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, bizia **e**maten diguzuna: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira

Otoitza

**Zaindu familia hau, Jauna, zeure betiko maitasunez;
eta gure esperantzaren oinarri bakarra
zure grazia zerutarra denez gero,
har gaitzazu beti zeure babespean.
Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.**

Hitzaren liturgiari oharpena

Askoren ahotik hitz egiten duen pertsonaia sinbolikoa gerta daiteke Job. Bizitzaren zentzuaz galderak egiten ditu, gizakiari bere burua onartzen lagunduz: ahultasunak gainditu eta gaitzaren aurka eginez. Baina galdera eta zailtasun guztien erantzun baikorra eta egiazkoa Kristogan aurkituko dugu, zalantzarik gabe.

Lehenengo irakurgaia (*Jb* 7, 1-4. 6-7)

Joben liburutik

Egun haietan, honela mintzatu zen Job: «Gizakiaren bizitza lur gainean morrontza bat da; haren egunak, langile egunak dira. Morroiak bezala itzala irrikatzen du, eta langilea bezala lan sariaren zain dago. Hilabete latzak igaro ditut nik, gau negargarriak ematen dizkidate. Etzaten naizenean, hala diot: "Noiz jaikiko ote naiz?" Eta jaikitzen naizenean: "Noiz etorriko ote da gaua?" Goizetik gaueraino hor nabil batera eta bestera. Ehuleen ainezka baino arinago dira egunak, eta itxaropenik gabe akitzen dira. Oroi zaitez, nire bizi-arnasa bat dela, eta nire begiek zorionik ez dutela berriz ikusiko».

Erantzun-salmoa (*Sal* 146, 1-2. 3-4. 5-6)

Go - ra Jain - ko - a, e - gin kan - tu, bi - hotz hau - tsi -
ak biz - ten di - tu.

Goretsazue Jauna, '
ona baita gure Jainkoari eresi **egitea**,
gozoa Hari dagokion gorespena **ematea**.
Jerusalem Jaunak **erai**kitzen du,
Israeldik banatuak **bilt**zen ditu. R/.

Bihotz-urratuak Berak **sen**datzen,
eta haien zauri**ak** lotzen.
Izarrak bat-banaka **ditu** zenbatzen,
bakoitza bere izenez **iz**endatzen. R/.

Handi da gure Jainkoa, indarrez **in**dartsu,
Hark dakienak neurri**rik** ez du.
Jaunak umilak al**tx**atzen ditu,
gaiztoak lurrera **ego**zten ditu. R/.

Bigarren irakurgaia (*1 Ko* 9, 16-19. 22-23)

San Paulo Apostoluak Korintoarrei

Senideok: Ebanjelioa zabaltzen dudala eta, ezin harro naiteke.
Beharrezkoa bait dut nik hori; eta errukarri ni, Ebanjelioa zabaltzen
ez badut!

batera joan zen otoitzera; ondoren, Erreinua beste herri batzuen hots egin zuen.

Kontakizun horretatik ondorioztatu dezakegu, sendakuntza, otoitza eta predikua elkar nahasten direla Jesusen bizitzako egun batean. Hausnar dezagun Jesusek gaixoekiko duen maitasunaz.

Gure mendeko gizarte-aldaketek sakonki aldatu dituzte gaixoaren baldintzak. Egoera askotan, zientziak sendatzeko arrazoizko itxaropena ematen du, edo, gaixotasun sendaezinen kasuan, gaitzaren eboluzio-denborak asko luzatzen ditu. Baina gaixotasuna, heriotza bezala, ez desagertu, eta ez da desagertu. Giza izaeraren parte da. Kristau-fedeak egoera hori arindu eta zentzua eta balioa eman diezazkioke.

Bi planteamendu adierazi behar dira: bat gaixoentzat beraientzat, bestea gaixoei lagundu behar dietenentzat. Kristo aurretik, gaixotasuna bekatuari estu lotuta zegoela esaten zen. Bestela esanda, pentsatzen zen eritasuna bekatu pertsonal baten ondorio zela.

Jesusekin zerbait aldatu zen. Hark «gure minak hartu eta gure ahuleziak bere gain hartu zituen» (Mt 8, 17). Gurutzean zentzu berria eman zion giza minari, gaixotasuna barne: ez zigorrarena, salbamenarena baizik. Gaixotasunak Jesusekin bat egiten gaitu, santutze bidean lagun diezaguke, Jainkoak malko guztiak txukatuko dizkigun egunerako prestatzen gaitu, nigarririk izango ez den bizirako prestatzen.

San Pedro plazako atentatuaren ondorengo ospitaleratze luzearen ondoren, San Joan Paulo II.a Aita Santuak gutun bat idatzi zuen minari buruz, non, besteak beste, honako hau esaten baitzuen: «Sufritzea bereziki bihotza zabaltzea da, Kristoren gizakundean eskaintzen zaigun Jainkoaren indar salbatzaileari bihotza zabaltzea» (Ik. «Salvifici doloris», 23. zk.). Gaixotasunak eta sufrimenduak

komunikazio-bide berezi bat irekitzen dute gure eta Jesusen artean, gurutzean. Gaixoak ez dira Elizako kide pasiboak, kide aktibo eta preziatuenak baizik. Jainkoaren begien aurrean, haien sufrimenduaren ordu batek, pazientziaz jasoak, norbere buruari begira egindako munduko jarduera guztiek baino gehiago balio dezake.

Oroitu ditzagun gaixoak zaintzen dituztenak. Gaixoak zainketak behar ditu, gaitasun zientifikoa, baina itxaropen-premia handiagoa du. Medikuntzak ez du gaixoa lasaitzen medikuak eman dezaken berri on batek baino gehiago. Engainatu gabe egin daitekeenean, itxaropena eman behar da. Itxaropena oxigeno-dendarik onena da gaixo batentzat. Ez da gaixoa bakarrik utzi behar. Erruki-lanetako bat gaixoak bisitatzea da, eta Jesusek ohartarazi zigun azken epaiko puntu bat erori egingo dela, hain zuzen ere, honi buruz: «Gaixorik nengoen eta etorri zineten... Gaixorik nengoen eta ez ninduten bisitatu» (*Mt 25, 36*). 43).

Guztiok egin dezakegu otoitz. Ebanjelioko gaixoak sendatzen ziren, norbaitek Jesusi aurkeztu zizkiolako eta haien alde eskatu ziolako. Otoitzik errazena, denok egin dezakeguna, Marta eta Maria ahizpek Jesusi egindakoa da, Lazaro anaiaren gaixotasunaren inguruan: «Jauna, maite duzuna gaixorik dago» (*Jn, 11, 3*).

Jainkoaren herriaren otoitza

Egiogun otoitz senideok Aitari, betiereko Jainkoaren Semeari eta on guztiaren iturria den Espirituari:

—Munduan zabaldurik dagoen egiazko Jainkoaren elizarentzat, eska dezagun Jainko-maitasun egiazkoa. Eska diezaiogun Jaunari.

- Herrietako agintarientzat eta gizakien bizimodua euren eskuetan dutenentzat eska dezagun zuzentasun espiritua eta herritarrak zerbitzatzeko lehia. Eska diezaiogun Jaunari.
- Zapalduak diren ahulentzat eta pertsegituak diren zuzenentzat eska diezaiogun Jesus Salbatzaileari. Eska diezaiogun Jaunari.
- Geuretzat eska diezaiogun Jaunari seme-alabatzako begirunea, maitasun leiala eta bitzta zoriontsua. Eska diezaiogun Jaunari.

Jainko Jauna, gure ahuleriak Bere egin eta gure minak elkarbanatu zituen Zure Semearengan agertu diguzu Zure maitasuna; entzun Zure herriaren otoitzak eta egizu, Kristoren antzera elkarbana ditzagula gure senideen sufrimenduak eta lagun diezaiegula sufritzen dutenei itxaropenaren argiaz gogoberotuz. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Jaunartze-ondorengo otoitza

**Oi Jainko, ogi eta kaliza berean guk parte hartzea nahi izan duzu;
egizu, Kristorekin gorputz berean bat eginik,
eman dezagula pozik betiko fruitu ugari
munduaren salbamenerako.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.**